

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1299/2022

01.12.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 238/19 од 01.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 448/22 од 16.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 238/19 од 01.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 448/22 од 16.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 238/19 од 01.03.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године, за коју је одређено да ће је издржавати након правноснажности пресуде и која ће се извршити у просторијама у којима станује без примене електронског надзора, уз упозорење о последицама напуштања тих просторија. Поред тога, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 448/22 од 16.09.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Момчило Ковачевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, утврди повреду закона на штету

окривљеног и у целини укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Момчило Ковачевић, у захтеву истиче да су судови повредили кривични закон на штету окривљеног, тако што су критичне догађаје са истим начином извршења крађе точкава путничких возила, у другом кривичном поступку квалификовали као обичну крађу из члана 203. КЗ, те наводи као пример СПК пресуду, док су у конкретном случају наведено кривично дело оквалификовали као тешку крађу, на који начин је исти суд, за истог окривљеног, за исти *modus operandi* применио две различите правне квалификације. Бранилац у захтеву наводи да је окривљеном у претходном периоду, за шест кривичних дела крађе точкава, правна квалификација била једно продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, док је у конкретној ситуацији кривично дело квалификовано као покушај тешке крађе из члана 204. КЗ, иако је начин извршења ових дела потпуно истоветан, те се ради о погрешној правној квалификацији и злоупотреби процесних овлашћења од стране судова. Оваквим поступањем, по наводима браниоца, повређен је кривични закон на штету окривљеног, јер му је кривично дело квалификовано као теже.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ чини лице које туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ чини учинилац дела крађе (члан 203.), ако је крађа извршена савлађивањем већих препрека.

Из законског описа бића кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ произилази да ово кривично дело, које представља посебан квалификовани облик крађе, чини лице које кривично дело крађе из члана 203. КЗ (одузимање туђе покретне ствари другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист), изврши под неком од квалификаторних околности предвиђених у тачкама од 1) до 6) наведеног члана, у конкретном случају тачком 1) - ако је крађа извршена другим савлађивањем већих препрека.

За постојање кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ потребно је да су у погледу радње извршења, објекта радње и намере остварена обележја обичне крађе и поред тога, кумулативно, да је крађа извршена под

квалификаторном околношћу предвиђеном у тачки 1) наведеног члана која се тиче начина извршења крађе.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, са умишљајем, свестан забрањености дела, започео извршење кривичног дела тешке крађе у намери да себи прибави противправну имовинску корист одузимањем туђих покретних ствари веће вредности, точкова са гумама, савлађивањем механичких препрека, на тај начин што је најпре дошао до паркинга где је било паркирано возило марке „Ауди Q3“ немачких регистарских ознака ..., власништво оштећеног ББ из ..., осмотрио ситуацију и одабрао возило, са предњег левог точка возила скинуо украсни поклопац шрафа, потом поново дошао возилом до паркинга, које возило је зауставио у непосредној близини возила оштећеног, из свог возила извадио средства извршења кривичног дела: четири блока црвене боје, четири дрвета, ручну дизалицу, коју је однео мало даље и оставио, возило којим је дошао удаљио са лица места, вратио се, узео дизалицу и кренуо ка возилу „Ауди Q3“ носећи ручну дизалицу, шрафцигер, комбиновани кључ за одвијање шрафова, али је у извршењу дела спречен наиласком патроле полиције, те је тада од себе одбацио наведене предмете.

Окривљени АА је, по налажењу овог суда, у инкриминисаном периоду, савлађивањем механичких препрека започео извршење кривичног дела у намери да себи прибави противправну имовинску корист одузимањем туђих покретних ствари веће вредности, точкова са гумама али је у извршењу дела спречен наиласком патроле полиције, па се у радњама које је предузео стичу сва законска обележја кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) ЗКП у покушају у вези члана 30. КЗ за која је правноснажно осуђен.

Околност коју бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи, да је споран начин извршења овог кривичног дела, односно да је првостепени суд крађу точкова у ранијем поступку правно квалификовао као једно продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, док је у конкретној ситуацији кривично дело правно квалификовано као покушај тешке крађе из члана 204. КЗ, није од утицаја на правну квалификацију, имајући у виду да се ради о једној од три алтернативне радње (обијање, проваљивање или друго савлађивање већих препрека), приликом чијег извршења је окривљени морао да подигне возило како би са њега скинуо точкове, што је захтевало посебан напор и коришћење одговарајућег алата, а које радње се и по оцени овог суда могу сматрати савладавањем већих механичких препрека, па изрека пресуде садржи све елементе наведеног кривичног дела из члана 204. КЗ.

Према томе, описане радње, који је окривљени АА предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у покушају у вези члана 30. КЗ, како су правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) КЗ, оцењени као неосновани.

Осим тога, бранилац окривљеног захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводећи да је суд на овако правно квалификовано дело окривљеном изрекао строжију казну. На описан начин, иако у захтеву формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која у смислу одредбе

члана 485 став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, бранилац, по налажењу Врховног касационог суда, суштински указује да суд није правилно одмерио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде мања или већа, односно истиче повреду закона из члана 441. став 1 ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену наведене повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, јер иста не представља законски разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због кога окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Ковачевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић